

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ, MILÍ REZIDENTI,

je mou milou povinností pozdravit všechny členy urologické obce v novém roce 2013. Krátce po sobě dostává slovo další z mladších urologů a je nutné podotknout, že tomu není proto, že „to nikdo jiný nechtěl“. Milan Král již v předposledním editoriale vydvihl nutnost aktivity nejen rezidentů stran publikační činnosti, účasti na kongresech a konferencích nebo spolupráce na výzkumných záměrech, grantech a mezinárodních studiích. Dovolte mi proto, abych se věnoval tématu rezidentů podrobněji.

Sekce rezidentů České urologické společnosti (ČUS) byla založena v roce 2003 dr. Viktorem Soukupem a dr. Markem Schmidtem, dále pokračovali dr. Michael Pešl a výše zmiňovaný dr. Milan Král. V roce 2009 jsme s dr. Antonínem Brisudou z FN Motol převzali štafetu a náš okruh se letos uzavírá. Jsme si vědomi, že se nejedná o štafetu čtvrtkařskou na atletickém stadionu, ale spíše tak na 4 × 10 km v běhu na lyžích klasicky. V poslední době se výrazně prohloubila spolupráce s novým Výborem ČUS, který jasně definoval možnosti podpory naší sekce ve smyslu „něco za něco“. Podílíme se aktivně na webových stránkách ČUS, které jsou jednou z priorit Výboru, přispíváme do České urologie nejen ve smyslu jedné povinné publikace v recenzovaném odborném periodiku v rámci postgraduálního vzdělávání. Dlouhodobě reprezentujeme naši sekci v rámci Evropské sekce rezidentů EAU (ESRU) a máme, troufám si tvrdit, nejlepší databázi rezidentů v celé Evropě. V současné době evidujeme 110 členů, kterým můžeme poskytnout servis ohledně atestací, zahraničních stáží nebo účasti na různých odborných akcích. V letošním roce předáme vedení dvěma mladým lékařkám, které se naší sekci budou nejméně další 3 roky věnovat. Tuto nepřilíš demokratickou cestu jsme zvolili proto, aby kontakt s Výborem zůstal přinejmenším na dosavadní úrovni a účast zástupce rezidentů na schůzích Výboru pokračovala v zavedeném režimu. Jakákoliv podpora ze strany Výboru je vcelku oprávněně podmíněna osobní aktivitou každého z nás, nicméně vaše žádosti ohledně účasti na kongresech EAU, CEM, ESOU, AUA nebo vybraných operačních, urodynamických či onkologických workshopech v České republice nebo zahraničí jistě nepadnou na neúrodnou půdu.

Po mnoha letech máme konečně k dispozici ucelený vzdělávací program, který alespoň formálně vymezuje postgraduální působení mladých lékařů na pracovišti. Formálně proto, že při nejlepší vůli není možné tento dokument naplnit stoprocentně, snad jen pokud by všichni lékaři po medicíně působili mnoho let na klinikách fakultních nemocnic. Hlavní význam vzdělávacího programu nevidím v tom, že definuje nepodkročitelné minimum, ale určuje práva a povinnosti lékaře před atestací současně s možnostmi individuálního zaměření na určitou oblast urologie. Je také jasně popsána práce školitele, který by měl být za svého školence plně odpovědný. Tolik stále po formální stránce, neboť je nesporné, že ještě několik generací bude trvat, než se systém stabilizuje na úrovni západního postgraduálního vzdělávání, kdy je školitel v úzkém kontaktu s rezidentem, práce mladého lékaře je také jeho vizitkou a přínosem či úlevou ke každodenní činnosti konzultanta.

Vzdělávací program se záměrně vyhýbá termínu rezident a používá obecnější termín školenec. Rezident v evropských měřítkách je jakýkoliv lékař v předatestační přípravě, v české kotlině pak takový lékař, který vstoupí do rezidenčního programu Ministerstva zdravotnictví ČR. Program umožňuje dotaci na jedno rezidenční místo, která činí 5000 Kč měsíčně po dobu dvouletého kmen. Část dotace je přímou součástí platu rezidenta a školitele a část je vyhrazena na úhradu povinných kurzů a stáží či nákup literatury. Cílem sekce by do dalších let mělo být, aby každý nový lékař v urologickém kmeni dosáhl na tuto podporu a aby se žadatelem stal „akreditovaný poskytovatel

zdravotnických služeb“, jak stojí v metodice Dotačního programu Ministerstva zdravotnictví ČR, tj. nemocnice s celým arzenálem úředníků a ne mladý lékař sám.

Za rezidenty můžeme jenom vyslovit přání, abychom měli více volného času na vědeckou a publikační aktivitu, nezbytný prostor pro sběr dat k našim článkům, volný přístup k nejnovější odborné literatuře, ale také neomezenou podporu od našich školitelů, primářů a přednostů v naší činnosti, jejich odborné vedení a mírné směřování v naší práci. Také bychom určitě přivítali aktivní prezentaci našich nadřízených na odborných setkáních, z jejich vlastními soubory a studiemi, které nám mohou být inspirací a dalším podnětem k naší systematické činnosti. Jistě bychom ocenili více společných prací vycházejících z podnětu vedoucích pracovníků různých klinik, oddělení a primariátů všech nemocnic. Vidíme v tom možnost prohloubení spolupráce nejen na poli české urologie a větší přínos než „otevřené dopisy“, kterým ne zcela rozumíme nebo nechceme rozumět. Z naší strany můžeme nabídnout podporu po technické stránce a rutinní práci s klinickými daty, tvorbu souborů a přípravu statistického zpracování.

Chtěl bych ale také, abychom měli více odvahy vycestovat na zahraniční stáže, aktivně komunikovat na mezinárodních kongresech nebo navazovat nové kontakty a důsledně jich využívat. Abychom se také nebáli vzdát se některých požitků, které souvisí s naším věkem nebo absencí starostí o rodinu a děti.

Za rezidenty děkujeme všem aktivním přednostům, primářům a starším kolegům, kteří nás považují spíše za partnery a kolegy než za přítěž v každodenní klinické praxi, a pomáhají nám naplnit slova slavného Leonarda da Vinci: *Tristo è quel discepolo che non avanza il suo maestro*. (Špatný žák, který nepřevyšuje svého mistra.)

MUDr. Otakar Čapoun, FEBU